

DIRECTED BY EDITORIAL BOARD
Published weekly by "Our Voice"
Publishing Co., 1255 Queen St. W.,
Toronto, L.E. 6-2135. — Printed by
L i t e r a Printing Co., Toronto.
Subscription: Canada \$ 4.00, all
other Countries: \$ 5.00

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY

VÁNOCNÍ A NOVOROČNÍ POSELSTVÍ

Drahý bratře, drahá sestro:
Smím Tě poprosit o pět minut
Tvého času?
Ukvapeně spěcháme někam,
aniž bychom si uvědomili, kam.
Čas nám nepopije oddechu. Ano,
bo jsme -i samí vinni tím, že jsme
hanbí, namísto abychom vytvořili
ostrov, na kterém by každý z
nás našel klid a mír bez ohledu na
spěchající proudy mimo nás?
Ostrov mravnosti, cílevědomí?
Jsme tak blízko ideálu lidskosti
a věčnosti! Stačí jen říci: "Ano, já
chci". Jsme tak blízko naplnění,
jako jsme blízko smrti na sňuži,
když mijíme protijedoucí auta se
závratnou rychlostí. Stačil by ma-
lý pohyb volantem - - - a nic,
koniec.
Opačně, každý z nás může říci:
"Ano, já chci být dobrým a pro-
spěšným tvorem. Chci být účasten
věčnosti."

Aa má-to t, ha machý z nás je
šetile zapomená velkých a trva-
lých hodnot a vytváří si modly
předem odsouzené k blížícímu a
neslavnému zániku.

Sokolské hnutí je článkem ve
vývoji mravních hodnot lidstva.
My všichni máme být apoštoly
bratrství, mravnosti, síly a krásy.

A co jsme? Zamysli se. Zamysli
se v d o b ě vánoční, která nám
všem, věřícím i nevěřícím, přiná-
ší poselství nádeje a víry ve vítěz-
ství mravních hodnot, z nichž nej-
větší je láska.

Slibme si, že se nebudeme bát
mravní velikosti, že poselství so-
beectví a že každý z nás přinese na
ostř lidství nějaký dar podle
svých možností.

Nebojte se, nebudeme chtít
abyste vytáhli cepy ze stodol a tá-
hli proti Zikmundovým pancéřům
i když víme, že cepy a sudlice ony
pancéře porazily, ale budeme chtít
od Vás rozhodnutí a činy sokol-
ské, abyste společně s námi pomá-
hali stavět ostrov pevnosti a síly
v době bezhlavého kvasu a zmat-
ku.

Vám všem hodnotné svátky
vánoční a požehnaný nový rok!
Na Zdar!

Dr. Karel Jeřábek - vzdělávatel
Sokolská jednota Toronto 11.

Podle sdělení mladého krajana,
který se právě z Halifaxu přestě-
hoval do Toronta, je dnes v imi-
grační ubytovně v Halifaxu celi-
kem 12 krajanů, kteří nedávno
"odskočili" z letadel ČSA cestou
z Prahy do Havany a požádali v
Kanadě o politický azyl. Jsou me-
zi nimi: Josef Černý z Kladna,
Pavel Kabis z Popradu, Josef Pri-
sta z Kladna, Josef Kačmarčík z
Chebu, Miroslav Zaba z Prahy,
inž. Zdeněk Švestka z Brna, Ladi-
slav Rovný z Prahy a paní Marie
Matoušková se synem, rovněž z
Prahy. V případě, že by se někte-
rý z našich čtenářů chtěl s nimi
spojit, adresa je v redakci t.j.

ZE SVĚTA

Nová chilská vláda, presidenta
Eduar do Frei, která byla zvolena
3. listopadu 1964, navázala
diplomatické styky se Sovětským
Svazem. Diplomatieky styky me-
zi těmito dvěma státy byly pře-
rušeny v r.1947, kdy tehdejší
chilská vláda obvinila SSSR z
vměšování se do vnitřních zále-
žitostí, které měly za následek
vyvolání stávky chilských horní-
ků v únělných dolech.

Rakouské úřady požádaly o asy-
l 14 československých turistů,
kteří do Vídně přijeli s výpravou.

V Japonsku byla otevřena čes-
tovní kancelář s provozním ka-
pitálem 50 milionů yen; jejím vý-
hradním úkolem bude organizová-
ní zájezdů do Rudé Číny japons-
kých hospodářských odborníků a
politických činitelů.

Západoněmečtí průmyslníci s
nelibostí vidí jak V. Británie zís-
ká východoevropský trh a odsu-
vují rozhodnutí britské vlády
poskytovat dlouhodobě úvěry
komunistickým státům. Usuzují,
že toto rozhodnutí britské vlády
bylo umožněno tím, že federální
republika je pod obligací ve Velké
Británii nakupovat zastaralé zbra-
ně a tím jí uvolňuje devisy pot-
řebné k financování obchodní
politiky vůči komunistickému
bloku.

VÁNOCE

Na zemi hvězdy predomnou ležia

loničky a rolničkami predomnou bežia

Cez hory, údolia, stránu

jedličky voňavé sa šírajú na ne

A koledy sa nesú dolu mlýnom

a družička rýdychá po svojom mlynom

Vy sny moje čítaj

okn Botlehemsku hviezdičku sa na mňa usmieva,

Miloslav Zlámal

PŘÍJEMNÉ SVATKY VÁNOCNÍ A ŠTASTNÝ NOVÝ ROK
PŘEJE VŠEM NASIM ČTENÁŘUM REDAKCE A VYDATEL-
STVO NAŠICH HLASŮ.

ANY POSVÁTNĚJŠÍ NEŽ SKUTEČNÝ SPOLEČENSKÝ VÝVOJ VÝROBY

K tomuto zajímavému i odváž-
nému přiznání ředitele Ekono-
mického ústavu Čs. akademie
věd, které bylo zveřejněno v ofi-
ciálním orgánu komunistického
režimu v Československu, lze říci
jenom: Amen! Budíž mi však
dovoleno toto připomenouti:

Sovětský diktátor Josef Stalin
zemřel, jak známo již na jaře ro-
ku 1953. Avšak "představa o vš-
vědoucečnosti a neomylnosti cent-
rálního rozumu" přežila Stalin-
ovu smrt a přežívá i Chruščev-
ův pád a je v československém hos-
podářství i nadále až do dneška
rozhodujícím činitelem, neboť v
hlavní "všvědoucečnosti a neomyln-
osti centrálního rozumu" tušírně
i nadále československ hospodář-
ství Komunistická strana, které
se podle výroku Klementa Gott-
walda, opakovaně nedávno An-
toninem Novotným musí "věřit,
protože STRANA má soudruzi,
vůdceky pravdu".

Je možno také dodat, že vlast-
ní příčiny úpadku českoslovens-
ho hospodářství nejsou jenom v
chybném a diletant-kém řízení a
plánování, nýbrž v tom, že p-
puč v roce 1948, který byl ovšem
rovněž proveden podle "všvě-
doučnosti a neomylnosti centrá-
lního rozumu" byla celé česko-

Saturday, December 26, 1964.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT.
OTTAWA, AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH.

No. 49 (396) Vol. X.

TEČKA ZA ROKEM

Svět přežil další rok. Nestal se
rájem a nestal se ani nukleárním
hrbívem. Problémy minulého
roku s námi zůstaly a přibýly dal-
ší. Propast mezi našim světem a
sovětským blokem se možná tro-
chu zúžila - díky sovětské roztržce
s Čínou a určitému rozvíření hla-
diny v satelitních zemích. Zvýši-
lo se však také nebezpečí komu-
nistického pronikání pod rouš-
kou umírněnosti a spolupráce.

Spojené státy obdarily presi-
denta Johnsona skvělým vítěz-
stvím a jedinečnou příležitostí
prokázat státnické umění, doma i
za hranicemi. Jeho britským par-
tnerem se stal brilantní vůdce dě-
lnické strany, Harold Wilson. Wil-
sonův pokus zmoudernizovat Ang-
lii na principech demokratického
socialismu by mohl být význam-
ným experimentem ve vývoji so-
ciální struktury svobodného svě-
ta. Druhým Johnsonovým partne-
rem (ač často se jeví spíše sou-
peřem) zůstává trochu staromo-
dné hrđinská postava presidenta
de Gaullea, který, at s ním sou-
hlasíme nebo ne, nesporně vdech-
l Francii ducha nové živoucnosti.
Nový německý kanclér Erhard
sledoval politiku úzké spolupráce
s USA a pravděpodobně v ní bude
pokračovat.

V sovětské sféře neslavně zmi-
zel z politické scény Nikita Kruš-

čov a byl nahrazen dvěma muži
novější generace. Zůstanou-li u mo-
ci a budou-li pokračovat v poli-
tice mírného uvolňování sovětské
společnosti je otázkou, na níž za-
tím není odpověď. V Českoslo-
vensku, bohužel dosud nezmizel
jeden z nejubožejších státních re-
presentantů naší generace, Anto-
nin Novotný.

Čína pokračuje ve stalinském
duchu a jejím sebevědomí roz-
hodně neškodil výbuch první a-
tomové bomby domácí výroby
Indie se pomalu vzpamatovává po
smrti Nehruové a na periferii Asie
pokračuje spor mezi východem a
západem, ne příliš úspěšně pro
západ.

Afrika se zintá nacionalistick-
ými vášněmi a žádá z velmocí
dosud pevně nezakotvila v nově
se rodících státech. Prozatím,
jak se zdá, protikolonialistické
podvědomí pracuje nejvíce do ru-
kou Číny.

A Kanada? Ačkoliv prožíváme
mírné vzrušení s Quebecem a ob-
čas slyšíme temná slova o zaosta-
losti toho či onoho kanadského
či o americkém hospodářském ko-
lonialismu, nevedlo se nám špat-
ně. Konec konců, která země si
může dovolit, aby její parlament
ztrávil týdny debatou o nové vlaj-
ce?

REFORMA ANEBY DALŠÍ DEFORMACE ČESKOSLOVENSKÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

Americký státní sekretář Dean
Rusk nedávno prohlásil dne 23.
listopadu v American Institute for
Free Labor Development, že v so-
utěži mezi komunismem a svobo-
dou" je čím dále jasnější, že ko-
munismus znamená nejenom ú-
tlak politický a kulturní, ale že
je i "neschopným hospodářským" a
že jeho hospodářský úpadek je tak
očividný, že i "Sovětská vudei
mluví více a více o iniciativě a
o větším kousku pudy pro země-
dělece i o zisku."

Toto zjištění amerického stá-
tního sekretáře je jako užité na
hospodářské suferství komunisti-
ckému režimu v Československu,
kterému se podařilo ze necelých
sedmáct let, proměnit vyspělý
československý hospodářství v ho-
spodářský hřbitov. Chronická kri-
ze komunistického plánování a
hospodaření v Česnoslovensku se
v posledních letech značně zosí-
la a tak i mezi československými
komunistickými ekonomy je již
delší dobu vedena diskuze "o pro-
blémech nové soustavy plánovité-
ho řízení". A také v Českosloven-
sku je v této diskuzi mezi komu-
nistickými dogmatiky a tak zvaný-
mi "revizionisty" hovořeno o "ini-
ciativě", o "zisku", o větších "zá-
humencích" p r o zemědělece a
dokonce i o tom, že podniky si bu-
dou muset na své mzdy vydělá-
vat výrobou a prodejem potřeb-
ného zboží a dále, že výroba se
"musí rozvíjet v souladu s trhem".

Na vlně této diskuze, mezi čes-
koslovenskými komunistickými
"dogmatiky" a "revizionisty" se
před několika měsíci najednou o-
bjevil profesor Ota Šik, který je
z pověření komunistického re-
žimu ředitelem Ekonomického ústa-
vu Čs. akademie věd. Profesor Šik
v poslední době napsal o celé
problematice několik článků do
komunistického tisku a je patrné
i autorem informací, z nichž ně-
kteří zahraniční novináři čerpali
své zprávy, podle nichž: počá-
tek roku 1960, Československo
přepne své pevné státní řízení
hospodářství na převážně tržní
hospodářství se širokou autonomií
průmyslových podniků se znač-
ným rozahem cenové fluktuace
podle poptávky. (Robert H. Esta-
brook, v článku z Prahy uveřej-
něném ve Washington Post v ne-

děli 29. listopadu t.r. pod nadpi-
sem: "Czechs Plan Shift to Lar-
gely Market Economy".) Z tétož
pramene, myslím, čerpaly své po-
někud optimistické zprávy také
některé krajanské a exilové novi-
ny ve svobodném světě.

Nuže, podívejme se co se vlast-
ně v Československu, pokud jde
o řízení hospodářského plánová-
ní zatím stalo, anebo chtě-li k če-
mu byl komunistický režim hos-
podářskou krizí a paralysoval komu-
nistického hospodářského plá-
nu, zatím donucen?

Soudím, že bude dobře, když se
při tom budeme držet hlavního
pramene informací, t.j. článků pa-
na profesora Šika, který mimo ji-
né, napsal také obšírnou studii o
této problematice do 10. čísla "No-
vá mysl", jež je měsíčníkem Ko-
munistického vládního režimu.

Z této obšírné studie prof.
Šika plyne:

a/ že hlavní zásady nové sou-
stavy plánovitého řízení byly si-
ce komunistickou stranou schvá-
ny, ale ty se nyní "propracová-
vají a konkretizují, aby postupem
změny mohly být uplatňovány
od počátku roku 1965.

b/ že hlavní principy nové
soustavy narazily i "na ednitavá
stanoviška" a že jsou nyní promý-
šleny "nejvhodnější reali-
zace navržených principů" a že
právě v této detailní práci se
mohou někdy ztratit ze zřetele
hlavní široké souvislosti".

c/ že, tyto, navrhované změny
"narážejí na hluboké a zakoře-
né ideologické předsudky", které
profesor Šik dále označuje za
"dogmata" sformulovaná Stalin-
em.

A této souvislosti profesor Šik
napsal:
"Jde prostě o to, abychom už
jednou skutečně překonali pře-
stávu vzniklou v období kultu,
podle níž to co se v centru direk-
tivně neurčí, nebude ve výře-
splněno. Je to představa o všvě-
doučnosti a neomylnosti centrá-
lního rozumu spjatá s apriorní
nedůvěrou k rozhodování nižší-
ch orgánů a lidí. Vůle Stalina a
jeho detailní rozhodování o výro-
bě, byt, bez konkrétní znalosti
potřeb a výrobních podmínek a na
podkladě i zkreslených informa-
cí, byla pro plánovácí a řídicí org-

PŘIJDE NA SYLVESTRA NA SOKOLOVNU 1621 DUPONT ST. TORONTO 9 VE ČTVRTEK 31. PROSINCE 1964.

ČTYŘI DOBY

BOŽENA NĚMCOVÁ

PRVNÍ DOBA

Skrze gotická, malovaná okna zámecké kaple svítí měsíc. Zářezny ruznobarveného světla kladou se na mosaikovou podlahu, polívají krásný list vysokýho fikusu, stojí cich podél zdi, odrážejí se od stěn, padají na granátový, stříbrem protkaným aksamitem.

V čele kaple je oltář, pozůstávající ze sousoší, rukou umělcovu vytvořeného z mramoru katarského. Je to Kryšlus a Máří Magdalena. Kryšlus, krásná, vznešená postava, sedí zahalen v malebné záhyby roucha, dolů splyvajícího; Magdalena, vlnatá, tučná, krásná, klečí k jeho nohám přitulem, tvář, v níž se jeví neobmezená láska a oddanost, máje obrácenou k němu. Pohled Kryšlusa je upřen na ni, útrpnost a láska jeví se v jeho tváři, ret jako by šeptal jemná slova.

Dvěře se tichlínko otvírají a do nich vstupuje mladinké děvče, jasného čela i obličeje. Ostýchavě ohlíží se kolem sebe, pak seponou náhožně ruce, sklopeným okem kleká před obrazem na zem. — Modlí se —

Tu se ozve blíž okna, v zahrádce křoví, křokot slavíka. Zpívá své družce ukolíbavku. Vždy slaději a slaději zaznívá píseň jeho. Chvějou se listy fikusu, chladným mramorem proudí krev. Z utlých náder děvčete vyvinou se vzdechly.

Vronení a vronení se modlí! — To nejsoň již slova naučená, prusby modlitby a díky, to jsou slova nejhoroucnějšího zbožňování, jež se vyprýstují co vřící zdroje z hloubi čisté duše. — K Němu je zrak její obrácen, k Němu zdvihá sepnaté ruce; blížeji a blížeji k Němu lne a již klečí vedle Magdaleny. Utě její rāmē otáčí se kol sklenuté šije krásné ženy, čelo, čisté, bílé co lupen z kvetu vodní růže, opírá se o vlny bohaté vlasu jejího.

"Ty svatá, náplň srdce moje milostí tvou, abych došla milostí Jeho!" — šeptá vroněná a zdá se jí jako by oživilo se bělostné rámě jako by ním přitisknuta byla k vlnatým nádrám, k horoucnému srdci milostiplné ženy. Srdce se děvčeti chvěje, roztoužené oko obrací se k tváři. Jeho vznešené.

Vidí se jí jakoby ret. Jeho milé se usmíval a oko s nevyslovnou láskou na ni dílo. Děvče bledne a rli se, objímá kolena jeho, a pod vronění polibkami měkne mramor.

Tvář skrývá se do malebných záhybů bílého roucha, skápěje ho slzami. Proč pláče děvčátko? Ona to neví! — Jsou to slze nevědomé, svaté touhy! —

DRUHÁ DOBA

Děvče nemá pokoje v malé své světničce: ven jí to vábí do tiché, majové noci. — Srdce jí prudce bije, neví, co to v něm pláče i zpívá!

V polosedě sedá v zahrádce pod oranž, května mezi květinami. Bílé její nádra dmonu se, jak prsíčka sněhobílých holubátek, k sobě se utílejí v úkrytu stromové. Ruce sepnaté leží jí v klínu, v jasných jejích očích dvě hvězdy se zhlíží. —

A zase zní píseň slavíková hájem: tóny ty slalcké rozněcejou v srdci děvčete touhu nevyslovnou. Sladkou vůni dýsou květiny, listy stromů tichounce ševlí, puka touhou závit poupěte růžového. Toužebněji a toužebněji slavík pěje! — Děvče opírá hlavíčku o strom zrak jí přechází! —

Růžové světlo rozplývá se vůkol ní, oživuje se hāj i pažit živým ruchem. Stromy sklánějí se k sobě, ratolesti jejich se objímají šeptající se lásky tajné báje. Ptáčka se probouzejí, sameček začne zpívat a samička úžeji k němu se tulí, radostně ho poslouchajíc. Větérček láskově zbudí vlny na rybníku a vlny rozehrané začnou houpat v bílých lůžkách "vodní děvy". — Seštrčky jejich v sukničkách žlutých co "živého ohně květ vzášeji se nad nimi, láskujíc s lehkorouchými libellulami, které se jim byly z náruče vyvinuly. U břehu stojí unylá vrba; dlouhé, hebké prameny vlasů chvějí se jí

podél truchlivé tváře, po šiji, až k patě. — Po trávě, jaký to lesk barev, jaký to šepot a šum! — Ten nese pláštík na sobě, lesknoucí se co saphyr, ten v barvě zlatové oblečen, jiný v purpuru chodí a vedle něho prochází se kapucíněk v hnědém habitu, "Svatojánské", ti jako horničkové dělají se svými svýtkami při nočních těch radovánkách parádní, zastávající službu světlohoši. — Lehkovážní motýlkové, ti mlsní záletníci, obletují ve svých krásných pestrobarevných pláštících dvorně různé skupem děvčátek. Tu libá, tam libá, až konečně medem sladkým list všecek spítý se potácí na zelený list k odpočinku. — Tam teži hlavou zababušenou rodná posestrice; mrtuté laje na větroplachého záletníka. A le on jí povídá: "Přeji mi té sladké rozkoše, sestro! Ach, vždyť je život tak krátký; a neměl bych ho užít?" — a zvedá se, by letěl k novým požitkům. —

Ale ach! Kdož by se nezamiloval do těch božských děvčátek! — Jaké to rozkošné skupení hyacintek v bílých, růžových i modrých sukničkách, plných voňavky! — Tu zase bělostná, líle ponojuje se nade všechny sestry, svojí vznešenou postavou podobajíc se Pallas Atheně. —

A ty narcisky, ty kloni hlavinky na raménka, kulatým očkem důvěrně na každého pohližeje, jako gazelky. — A či nádra dýsou tou libeznou vůni, kterou zavání stinný háj? — Tu vydychují nádra skromných děvčátek! — Něžná kovalinka v nadýchané bílé sukynce zahaluje se do zelené plachetky a skromná violka shrnuje všechny lističky na svojí hlavinku, aby ji nikdo neviděl. A přece ji našly! Svatojánská muška přileti, osvíti háj, svítí děvčátkům do očí, až stýdlivé očka dolů klopí. — Nejrozkošnější však ze všech těch děvčátek přece je jen růženka! — Jen se na ni podívejte! Sto sukének má na sobě, a jediná není zbytečná! A jaká ta barva! — A jak sladký její ret! — Kdo ten libal, do smrti nebude si sladšího přát polibení! Vidíte, jak ten zlatohlávek spítý na nádrch ji odpočívá a mlsný motýlek jí obletuje? — Ba i ten pitomý chrobák zamilované oči po ní obrací! — Ale ne každý smí ji beztrusně libat! — Paní Venuše, příznivkyně její, obdařila ji nejen opojným medem, ale i trním ostrým. Kdo tím poraněn bývá, toho rány nesnadno se hojí! —

Toužebněji zaznívá píseň slavíková, vyšším purpurem polívá se obloha. Skrze purpur třeptá se hvězdy jako smaragdy, brilianty, rubíny, topasy. Jedna na druhou v věčném křokotání! —

Děvčeti se nádra šíří touhou nikdy ještě nepocitěnou; tu se před uševným zrakem ukazuje čarokrásný zjev! —

Května vyrůstá před ní, května nevidaná krásy: listi, ratolesti i lodyha ze stříbra, zlata, z kalichu purpurových lžou se bílé proudy prásníků, jako prameny vodopádu pel na nich, lesk diamantů. Na vrchu květiny, v okolíku rubinových květů stojí děva vznešené krásy, zahalena v roucho bílé průhledné, kol světlého čela třeptá se páska, utkána z hvězd. —

Naslouchá nevěsta hudeb? — Modlí se? — Don se jí prsa touhou? —

Listy stromů chvějou se a vydávají tóny melodické, jako zpěvy andělů! —

V rájské tyto harmonie mísí se chvalozpěvy ptačtva, veškerá příroda plesá, lásky dech jí prochvívá. —

Jaké to divy? — Co se to se mno děje? — Šeptá děvče v usnesení, vrhaje se na kolena před bohyní jasnou. — A bohyně sklání se k ní, tiskne polibení na její čelo. —

"Tvá na věky šeptá panna posvěcená, klesajíc v opojení na zelený pažit! —

TŘETÍ DOBA

Co znamená hluk a šon, co dav ten bílý? — Kam vedou panou v bílém šatu, myrtovém věnci? — Proč oplakává ji rodina? — Snad ji

budou pállit na hranici? — Či snad v chrámu velkokněz s napřaženým nozem čeká, by vroně srdce panenského vyřízl, klada je za oběť na oltář chladné modle? —

Snad tak panna myslí, že se na její krácející přes práh chrámu třese a tvář bledne? — Ale, vždyť se odbývat má slavnost lásky, spojení dvou milujících srdcí! —

A v chrámě vítá je kněz v zlatohlavě, ověněné družky, hluché fanfary, hejno diváků, hoříci svěcetě červeně obestřené klekátko! — Nevěsta bledne a bledne, ret její mře! — Krásně mluví kněz o povinnostech, o věrnosti manželské, o poddanosti, ale nevěsta nepochopí; duše její dli mezi vysokými fiksy, v nohou vznešeného obrazu, který jí zvěstuje učení o božské, svobodné lásce, při níž ne ní třeba slibu, ni přísah! —

Domluvil kněz. Od nevěsty žádá se přísaha, přísaha taková, že chce s mužem, který ruku její ve své drží, že chce s ním jít životem s ním být v dobrém i zlém až do smrti. Trpělivě, že chce snášet vše, cokoliv na ni vloží, zapřít se v každé době, stát se dobrovolně otrokyní! —

Kostelem zazní truchlivé "ano" a zlatá páska, páska to nerozlučná otáčí se kolem ruky nevěstiny. —

O nevěsto, běda ti! — Co si to udělala v nevědomosti? — Tys — zhrfčila! — Jinému zadala si duši, jinému tělo, a celou pojal ďábel v náruč! —

Ji a pije se, zpívá a tančí se, vše za štěstí a zdar manželů. — Nevěsta musí též v kolo! — Vrhá se v ně, jak by chtěla v divém víru zahynout, sama o sobě jak by chtěla utéct. — Ta zazní ji do ucha "pojd se mnou!" —

Mráž jí obejde, zapomíná, že myrtovou korunou zdobena, praví vzdorně "Nepůjdu." — "Musíš, jsi má!" —

Nevěsta klečí u okna. Za ní stojí svatební lože, úsklebná tvář satyry rozhrnuje bílé záclony! — Naslouchá nevěsta hudeb? modlí se? — Dmou se jí prsa touhou? Neslyší hudbu, nemodlí se, srdce sotva že bije. Měsíc i hvězdy, bledě svítí. — V zahrádě smutno! Nevěsta vzpomíná na zářící nebe na majové noci! —

Vidí před sebou čarokrásný zjev, děva ladná na ní se usmívá; ale jiné to ret, co k ní se sklání, do jiného náruče bezvolně klesá a zjevení mizí, hvězdojasná čeleňka bohyně zahaluje se v šedou mlhu. —

Ráno při úsvitu vstává s lože bledá žena. Zmateně ohlíží se kolem sebe: vidí lože panenské, poskvrněné mužem, který duši její cizím zůstal, vidí zouchané roucho svatební, zvadlý věnec! —

Nebe je šedé: krajina pokryta sněhem a ze stromů žluté list, jeden po druhém, — jako naděje zklamaného srdce — opadá. — Zatřese se žena, horké slze padnou na věnec a klesají na kolena. Modlí se... Svátá Máří Magdaleno, stůj při mně! —

ČTVRTÁ DOBA

Zahalena v černý závoj, kráčí žena na horu. Cesta je příkrá, drsná, skluzká. Noha její rozedrána od sliin plížící se havěti; — roztáh od sliin plížící se havěti: — roztáh od trní a bodláci. —

Na zemi se nezeleňuje, na nebi se nesvítí. Chmuřry těžké kolena ženy se hrou, zastíňující ji cestu. Pod nohou vidí propast, a divě proudy valící se v ní řeky. K smrti utýraná, umdlená, stojí na rozcestí! — A kde je ruka, která by jí ukázala — "Tudy jdi!" — Nikde. — Ona musí sama a vždy sama kráčet. —

Zoufale dívá se do ječících vln. — "Zdaž by nebylo lépe vrhnout se do chladného proudu, rázem ukojit všechny ty touny, zlčít palčivé bolesti a rány?" — praví sama k sobě. K čemu plížiti se životem dále? — K čemu? — Kde jaké ukojení, usjednocení? —

Touha neodolatelná polání mne sem a tam; hněd bych čela koupat chtěla v požárech paprsků slunečních, hněd by ponořil do hlubin moře a na perutích větrů chtěla bych světem kroužit! — Láskou horoucí objímám svět: lásku podávám lidem — a oni — špendlíkem mi srdce rozdirají! — Že se

KONSEKRÁCIA J. E. MICHALA RUSNÁKA

V sobotu 2. januára 1965 o 3. statočne hājila záujmy slovenských grécko-katolíkov, vychovávala a usmerňovala východoslovenskú mládež. Tým všetkým, ktorí zostali v zotrúcenej vlasti veľmi dobre padlo, keď počuli, že pápež Pavol VI. vymenoval prvého slovenského grécko-katolíckeho biskupa. Zdá sa, že mladí slovenskí grécko-katolícki duchovní veľmi dobre pochopili svoju úlohu.

Je to historická udalosť pre slovenských grécko-katolíkov v Kanade, Československu a v celom svete. Slovenských grécko-katolíkov si privlačovali Ukrajinci, Maďari, Rusi atď. Cez stáročia slovenský východ vydržal utlačenie a hrde sa hlásil k slovenskému pôvodu a dedičstvu sv. Cyrila a Metoda.

Titul nového biskupa je Cerník. To bolo bývalé biskupstvo, ktoré podliehalo arcibiskupstvu carhradskému, ktoré organizovali cyrilometodskí čenici. V Kanade žije vyššie 350.000 a v Amerike 200.000. Je treba zdôrazniť, že komunisti v Československu grécko-katolícku cirkev rozpustili a jej majetok zhabali. Kňazov uväznili, vymenovali prvého slovenského biskupa do pracovných táborov v Kaborov. Zakázali tiež vydávanie časopisu "Jednota", ktorý vychádzajúme tri sloky, ktoré zneli dľa v Michaloviach. "Jednota" následovne:

HYMNA SLOVENSKÝCH GRECKO-KATOLÍKOV

"My rpechodnā sme vetra slovenského národa, my hrāi dedičia sme Cyrila a Metoda, ich duch sa dosiaľ vznáša nad hrūdami Zemplina aj tam, kde slavný šariš k oblohe sa vypína, čo Cyril s Metodom siali do srdca otomu našich, keď modly predkov roztopil ich lásky mocný žiar, dnes zraje v slatý klas a hlása predzvest časov krajších, že východ slovenský zas rita stuhnú jar! Kde Hornad s Hnilcom rozryje ród pluhom hustý bor, kde na dne bieloj Torysy sa kreslí ventec bor, kde s Uhom Laborec sa snúbi, Topla s Ondavou tam grécko-katolíci svoj prápor držia s odvahou..."

RADOSTNÉ VÁNOCE

A

ŠTASTNÝ NOVÝ ROK

všem svým zákazníkům a přátelům upřímně přeji

THE THREE

SHAROUN'S

Ilja Josef Šaroun

Hilduš Šarounová

Jan Milán Sharoun

POZNÁMKA

Rada krajanů projevila laskavý zájem o mou knihu "Going home". knihu lze objednat u nakladatele, Vantage Press Incorporated, 120 West 31st Street, New York 1, N. Y., U. S. A. a to buď přímo anebo prostřednictvím knihkupce (v Torontu třeba Britnell Book shop - tel. 924-3321 - 765 Yonge Street, nebo W. H. Smith & Son - tel. 366-5821 - 100 Yonge Street).

lásce kořím, nazývají hříchem: že svobodu miluju — křičou na mne — pravdu když mluvím, zle je, a lhu-li, lajou mň! — Jak to a é s t? Rámě moje n e n i tanské! — Slabá jsem žena — nemocná, jsem hřišnice!

V nevědomosti zhrfčila jsem proti tobě, lásko! — Trest mne ne minul! — Já se kála! — A nyní plamenem bolesti očistěna, uvědomněna, vrhám se k tvým nohám všemohoucí svatá lásko! Přijmi dítě své v milost svou! Sešli mi hvězdu, která by osvítila drahu ži vsta nullo! — Svátá Máří Magdaleno, pros za mne!

K nebi zdvihá žena rámě svoje s hlavy padá závoj jí černý, čelo jí svítí, chmuřry se rozpetyluji. — Kol kolem rozlívá se růžový

svit, na nebi třeptá se slunce, měsíce i hvězdy, země odívá se zelení, květiny dýsou vůni libeznou s hory zaznívají harmonické tóny čarovného stromu, lako hají zne ní blahol zpěvů andělských, křokot slavíka!

Ladná děva sklání se k ženě, v náručí ji pojima a unáší k světlému trínu, kde vznešený vidí žena obraz svůj v živé kráse! —

A vstříc jí přienázejí krásné postavy s ozářeným čelem, vítající ji, nazývající "sestrou!"

A jedna z nich, nejkrásnější, zahalena v prameny zlatoskvoucích vlasů, klesá s ní k nohám Jeho, plesajíc s nadšenou tváří: To je náš Bůh! — Bůh ten je Lásko! Milujte a budete spaseni! —

BLOUDĚNÍ - KNIHA SETKÁNÍ

(Poznámky z deníku)

Antonín Kratochvíl

Naposledy jsme ho viděli na pohřbu Jiřího Karáska ze Lvovic. Do studeného větru šeptal žalmy za umírající. A pak kdosi řekl: "Bylo to surove. On doufal, že dostane ke svým osmdesátinám nějaké státní uznání."

Jiří Karásek, představitel české dekadence, mstil těsně před svým jubileem opustit Týnský dům, v němž bydlel a v němž byla i jeho galerie. Taková byla gratulace Zdeňka Nejedlého k jeho osmdesátinám. Karásek ji nepřežil. A nad jeho hrobem stála skupinka vyděděných literátů a psanec.

Rok 1956 znamenal určitě uvoznění na literární frontě - možná i předem plánované z Moskvy v rámci kampaně pro koexistenci. Urodil se dne 20. srpna 1888 v Otavě v zámožné tiskovně oddělení STB. Vyšly v novém knižním vydání "Sedmikráska" - odtaz vnu doslovně na pokračování v Lidové demokracii vyšla novela "Běhání". V Brněnské literární revui "Host do domu" napsal Oleg Sus "Návrat básníka".

"Sedmikráska" svou fakturou a tensí je uměním uzavřeným... a spočívá na něm odlesk hvězd ze souhvězdí Poesie. Čteme je vzdávající úctu básníkovi a nepodléhající staří.

Avšak nedlouho potom napsal Jiří Brabec (23. března 1957) do Literárních novin článek, který nazval "Sedmikráska aneb krátká paměť a krásotčení". Oficiální orgán Svazu čs. spisovatelů Brabecovy slovy ostře odsondil nové vydání "Sedmikráska" a napadal všechny, především pak Olega Susa, kteří přijali kladné nové vydání Durychovy konzelní novely. Nenávist a nemohoucnost se ozývala z každého Brabecova řádku.

"Durych je spisovatel, který ve většině svých děl rozlévá pověry, sráží lidský vzlet. Nejde tu o prostou duši vášnivého katolíka, ale o rafinovaného estétu dráždivého sebe i jiné... Kolportážnost ubalená mystikou."

Zapomíná se, že v letech třicátých, současně s úpadkem Durycha uměle, úpadkem podmíněným jeho vztahem k světu, roste žlučovitost a ješitnost občana Durycha k projevům, které nemají u českých umělců téměř obdoby. Čím více se ztrácí schopnost vtisknout svému tématu umělecký tvar tím více roste nenávist a zášť proti všemu, co je tvořivé a zahleděné do života lidí. A nejde tu snad jen o rozdělení politiky a umělece...

Nastavovaná a nudná paní Anežka Berková, lopotně konstruovaná a banálně papírová Píseň o ruži, nemohoucí fanatismus Děti a díla barokního jezuita Masopusta a Složebnici, to je závěr Durycha, pendant k jeho projevu. To nelze zapomenout, to je poučení pro dnešek i pro zítřek! Neříká, abychom politikuřili, zavírali oči před fakty a stavěli dílo, podle mne zcela okrajově, tam, kam nepatřilo a nepatří. Hlavní pokrokový proud naší literatury (prózy) šel zřetelně mimo Durycha. Šel a pujde.

Tím však neskončil dialog komunistů s umělcem básníkem. Krátce před tím, než napsal Brabec svůj útok, dala Varšava poletek do tváře všem pražským literárním pistolníkům. Polský kulturní list Kierunki (Varšava, 10 února 1957) věnoval Durychovi téměř celé číslo. Vedle rozboru Durychova díla otiskl také povídku z menší Václavské trilogie, která je v Československu zakázána a na kterou útočí i "literární historik" Literárních novin soudruh Brabec. Kierunki napsaly:

"Nedávno - na konci minulého roku - uplynulo sedmdesát let od narození a čtvrt století umělecké tvůrčí činnosti Jaroslava Durycha, největšího spisovatele soudobého Československa."

Uplynulo pár měsíců. Nakladatelství Lidové demokracie v edici Vyšehrad vydalo "Tři dukáty" - šest próz shrnutých z povídkových cyklů "Tři dukáty" a "Tři trojníky"; v těchto baladických

příbězích tkví celá hloubka Durychova pohledu na sociální skutečnost, "na život chudých této země".

Kommunistická kritika mimo ostravského měsíčníku "Červený květ" většinou mlčela.

Za několik měsíců po "Třech dukátech" vyšla v nakl. Lidové demokracie "Konzelní lampa". Tato kniha je souborem symbolických próz tří starších cyklů "Hadi květy" (1924), "Konzelní lampa" (1926) a "Kdybych" (1929).

Kommunistická kritika vydání "Konzelní lampy" již ignorovala a katolické literární kruhy se většinou ve svých recenzích odvolávaly na Bedřicha Václavka a na F.X. Saldu a jeho vyznání, že "Durychovy prózy - to jsou explose z vnitřní věci, které vybouřil jeho tvůrčí zrak z klidu."

Ve dnech 6. a 7. listopadu 1957 se konalo v Praze plenární zasedání ústředního výboru Svazu československých spisovatelů. Programový referát o práci svazového tisku přednesl dr. Jiří Hájek. Ve svém projevu mluvil o nebezpečí elektřiny v současném stavu kritiky. Na několika místech svého projevu všiml si zběžně otázky Jaroslava Durycha v současném literární problematice. Z poznámek tisku i Hájkova projevu vyplývá, že marxističtí literární teoretikové si Durychem nevědí rady, nechť jim prostě odpustí že zůstal v pouhém Československu. A při tom jasně vědí že ho neomlou výskytout z dějin české kultury.

Když byl před dvěma roky na koexistenci návštěv v Linci tehdejší tajemník Svazu československých spisovatelů Jozef Sekera, zaspali ho rakouská i zahraniční novináři otázkou: Co je s Jaroslavem Durychem? Sekera tehda upřímně odpověděl: "Durych s námi nejde."

V roce 1958 začal v ČSR boj proti tzv. revisionismu v literatuře a Durychovská problematika přestala komunistické literární teoretiky zajímat zcela.

A nakonec se dostává k otázce, kterou jsem si sám několikrát položil a kterou nejjasněji formuloval jeden ze spolupracovníků v Hlasu exilu (prosinec 1956).

"Sedmdesáté výročí narození Jaroslava Durycha je především příležitostí ke zpytování vlastního svědomí."

Co jsme se od Durycha vlastně naučili? Co jsme si v exilu z Durychova díla vydali? Lámeme si často hlavu nad dnešními výkvy at naši nebo polské či jihošlovanské poesie. Kdybychom znovu vzali do rukou Durychův sond o proletářském umění, pochopili bychom, že e především dnes je žhavý a pravdivý.

My jsme se naučili (s čestnými výjimkami) nanejvýš koketovat nejprve s národním komunismem pak s tzv. revisionismem; a pokoušet se přes hlavy národa o dialog. Ale uvědomují si na příklad pánové ze Svědectví, s kým chtějí dialog vést?

A přesto básník sám dal nám exilantům velký dar, o kterém snad ani neví. Po vydání ve Vídni vyšel nyní i v Heidelbergu jeho "Friedland" - Blondění - dílo, ke kterému chtěl Brabec připomenout epitheton nenávistného barokního jezuita a které nám v exilu klade stále před oči zřetelně skutečnost i lásku:

"Sla. Sama neznámá, do bdy a zimy, do nejistoty věku, s jistotou v srdci, mezi hady."

Nešťastná země! Cizí země! MOJE POZEMNÁ VLAST!

"Sie ging. Allein, unbekannt; in Elend und Kälte, in die Fährnis des Zeitalters, in die Unsicherheit, mit Sicherheit im Herzen."

Friedloses Land! Fremdland! Mein benedictes Vaterland!"

Kapitola z "Knihy setkání která vyšla v Edici "Sklizeň Svobodné Tvorby" v Dubnu 1962.

Ze 60.000 knihoven v USA jsou každý rok odcizeny tisíce knih v hodnotě kolem 25 milionů dolarů.

CHCETE ŽÍT JEŠTĚ PŘÍSTÍ ROK?

Během prosince minulého roku došlo ve velkém Torontě na ulicích k 3.791 úrazům. Z tohoto bylo osm osob mrtvých a 1.200 raněných.

Mnoho úrazů bylo způsobeno automobilisty, protože jednak opomenuli připravit vůz pro zimní období a pak jejich rychlou jízdou po sněhu a ledu. Další hlavní příčinou úrazů byla špatná viditelnost způsobená tím, že řidiči neočistili okna od sněhu zvenčí a od zamlžení uvnitř.

Mnozí hodei zavinili si smrt sami tím, že přecházeli ulici z zamýšlení, přecházeli křižovatku načervenalé světlo a vcházelo do jízdny dráhy mezi parkujícími vozy.

CHCETE ŽÍT JEŠTĚ PŘÍSTÍ ROK? To záleží jen na vás!

Během prosince

- ŘÍDTE VŮZ OPATRNĚ
- PRECHÁZEJTE POZORNE
- ŘÍDÍTE-LI, NEPIJTE

"Každý z vás tu někoho má, kdo ho potřebuje. Buďte na ulici opatrní!"

METROPOLITAN TORONTO TRAFFIC SAFETY COUNCIL

ALBERT TARCHIANI
UMREL

Z Rima přišla zpráva, že tam umřel Lede. v svojem 78 roku věku bývalý italský ambasador vo Washingtonu Alberte Tarchiani. Tarchiani bol prifašistickým italským národovcom, ktorý bol za vlády mussoliniho odsúdený na smrť in absentia.

Tarchiani bol známym redaktorom časopisu Corriere della Sera a bol protivníkom Mussoliniho. Ako taký, bol prinútený žiť v exile vo Francii a v roku 1940, keď nacisti obsadili Franciu, prišiel do New Yorku, kde pokračoval vo svojej protimussoliniovskej činnosti a organizoval protifašistické podzemie v Amerike medzi Taliansmi. Pripojil sa tiež spojeneckým armádám za druhej svetovej vojny, s nimiž súčastnil sa útoku na Salerno a ako 60 ročný bojoval proti Nemcom a Talianom, keď sa bojovalo na talianskych pobrežiach, po porážke Mussoliniho a po ukončení fašistického režimu v Taliansku vrátil sa do italskej demokratickej politiky a stal sa ministrom verejných prác v demokratickej vláde. Potom bol menovaný v roku 1945 Italským ambasadorom vo Washingtonu, kde slúžil demokratickú vládu italskú až do roku 1955.

Iste sa mnohí československí exulanti, ktorí sa dostali po februári 1948 do Itálie, budú pamätať na to, že sa obrátili s rôznymi svojimi stážnosťami na československých pracovníkov do Spojených štátov amerických a že im bolo pomôžené. Teraz im môžeme sdeliť, že naši exulanti mohli inak ďakovať Tarchianimu, ktorý zakáždým s urýchlením zakročil v záujme československých demokratických uprchlíkov v Ríme, kedykoľvek bol o to požiadaný. Česť buď jeho pamiatke

Dr. J. S.

Průměrný plat dělníků v zemích Evropského společenství trhl se od 1.1.1963 zvýšil následovně: v západ. Německu o 38%; v Itálii o 32%; v Holandsku o 36%; v Belgii o 23% a ve Francii o 16 procent..

VÝNOSNÉ ULOŽENÍ
PENĚŽNÍCH ÚSPOR
DOMY obytne a obchodní
TOVÁRNÍ OBJEKTY pronajaté

S. REDINA
Real Estate

723 DOVERCOURT RD., TORONTO 4.
LE 6-7898

JOJČÍ SAXOFON

Jojčí saxofón, pišti klarinet, saxofony, alebo na džezovú imitáciu struny kontrabasu a pod údermi sa nepoddajne napína koža na bubne. Mužikanti v transovom opojení zvíčia v rukách instrument, rytmicky sa prehybajú, extaticky zatvára oči a otvára ústa z ktorých znejú nečujné slabiky improvizovanej piesne, možno modlitby, možno sketu.

Päť dní žila Praha a zaslulhou rozhlasu a televízie aj ostatná republika - v znamení džezu. Do nedýchateľnosti preplnená Lucerna hostila muzikantov od Varšavy po Londýn, presnejšie až po Nigériu: prišli si sem skonfrontovať, overiť, čo všetko už dosiahol, o čo sa pokúša a čo znôže džez. To už nie je tanečná hudba a nie je to ani inštinktivný prejav spontánnej hudobnosti. Skoro všetkými vystúpeniami sa nesie spoločné úsilie - vo vrcholne hudobných obrazoch, rečou džezu vysloviť životné pocity dynamické súčasnosti.

Snobí a lovi senzácií čakali na rozličné atrakcie. Nedošiel však ani Armstrong ani Fitzgeraldová, hoci sa s nimi pôvodne rátalo. A tak fanatíci prišli si na svoje vari jedine pri vystúpení atraktívneho anglického súboru Acker Bilk. Z tlače je známo, že prvú cenu si odniesol západonemecký sextet Alfreda Mangelsdorfa. Ich prednes znel azda pre nás trochu studeno. Ale dych vyrážala precízia, prednesové majstrovstvo tejto kapely i jednotlivo. A musel zaujať aj moderný výraz, smelé kroky v oblasti experimentu.

Aprípos experiment: laikovi máločo povie "tretí trúd". Bude ho isto prirovnávať k novej vlně ale celkom chybné. V podstate ide o pokusy spojiť prvky klasickej a džezovej hudby, t.j. kombinovať v rámci jednej produkcie klasickej formy s improvizovanými prvками džezu. A tak sme na pódium videli členov pražskej Komornej harmónie spolu s členmi SH kvintetu a počuli skladby, ktorých do horného partu vtrhli že je tu zrelý divák.

Svetlý vzor vynikajúcich českých súborov mal by viesť k zamysleniu povolaniých, ako vytvoriť na Slovensku existenciu bázu aspoň pre jedno profesionálne džezové teleso. Návštevy bratislavských džezových koncertov prezrádajú, že je tu zrelý divák.

EVROPSKÁ LÉKARNA

poslá

LÉKY DO ČSSR

Rychlé a přesné dodání

HILARY'S DRUG STORE

344 BATHURST ST.

TORONTO

Tel.: EMpire 8-1059

JOHN GREGOR

Dovoluie si oznámiti, že opť provádí veškerý Plumbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou

QUALITY PLUMBING & HEATING

COMPANY

Volejte LE 3-8396

SOKOLSTVO

Tělocvičná Jednota Sokol Toronto II. uspořádala vánoční žákovskou nadílku ve středu 9. prosince večer v sokolovně které se zúčastnilo na 70 žáků a žákyň s rodiči. Nadílka byla zahájena stručnými proslovly vedoucí žákyň s. Slávy Cornové ml. a náčelníka J. Waldaufa po nichž následoval pořad v němž se střídali žáci a žákyň ve zpěve vánočních koled a v přednesu básní. Po následujícím občerstvení se dostavil sokolský Mikuláš kterého velmi vhodně a vtipně představoval br. Václav Menšík. Po rozdání dárků přítomným skončil tento pěkný večer v sokolovně a rozzařené tváře dětí byly jistě nejlepší odměnou pořadatelům nadílky.

Výročí schůze představenstva Kanadského Sokola, okrsku Čsl. Sokolstva v zahraničí, konaná 12. prosince 1964 v hlavním městě Kanady, v Ottavě, byla přehlídkou činnosti Kanadského Sokola v roce 1964. Schůze se zúčastnili zástupci všech jednot v okrsku sdružených - bratři Carda, Chochol a Ing. Falta z Montrealu, bratři Pearson a Souci z Rouny-Norandy, sestra Řičánková a bratři Dr. Bouček, Hora Řičánek, a Stringer z Ottawy, sestra Jerábková a bratři Dr. Jerábek, Míma a Waldauf z Toronta. Schůzi zahájil a řídil starosta Kanadského Sokola br. F. Pearson který úvodem zdůraznil potřebu zvýšení a rozšíření sokolské činnosti v Kanadě. Po schválení zápisu poslední schůze představenstva konané v North Bay, byly podány obsažné zprávy činnovníků.

Úřadující jednatel br. Dr. K. Jerábek shrnul ve své zprávě činnost okrsku v tomto roce kdy po odchodu br. Poulina z Norandy vykonával funkci jednatele a vyřizoval písemnosti okrsku. Za omluveného náčelníka br. Skálu z Montrealu, přečetl jeho písemnou zprávu br. Waldauf z Toronta který doplnil zprávu stručným přehledem tělocvičných podniků okrsku v r. 1964: závody v nářadovém tělocviku 6. 7. června v Montrelu, veřejná cvičení jednot "Masaryk"-Montreal a Toronto 2 v letních měsících a Letní hry okrsku 5. 6. září v Torontě. Z dalších zpráv byla věnována zvláštní pozornost zprávě po kladníka br. Mímy který zdůraznil potřebu získání pevné finanční základny pro další činnost. Matrikář, br. Chochol ve své zprávě uvedl, že okrese má nyní 698 sokolských příslušníků, 195 mužů, 117 žen, 31 dorostenců, 29 dorostenek, 140 žáků a 186 žákyň. Největší počet příslušníků vykazuje jednota Toronto 2 - 283, následována jednotou Rouny-Noranda 271. "Masaryk"-Montreal 177 a Ottawa 21. Závěrečnou zprávu podal starosta br. Pearson který uvedl, že jako starosta okrsku navštívil dvakrát jednoty "Masaryk"-Montreal a Toronto 2. v

obou jednotách byl přítomen cvičení všech složek, účastnil se schůze představenstva jednoty Toronto 2, byl přítomen na závodech v nářadovém tělocviku v Montrealu a v lehké atletice v Torontě, zastupoval okrese na čs. dnu a sokolském sletu v Masarykovnu u Toronta a navštívil činnovníky Sokola Toronta. Podal schůzi rovněž podrobnější zprávu o činnosti jednoty Sokol Rouny-Noranda.

Jednota vykazuje velmi dobrou činnost v desátém roce své sokolské práce. O důvěře v budoucnost svědčí skutečnost, že jednota u stavila stavební fond a doufá, že do roku 1967 bude majitelkou vlastní budovy - sokolovny. Jednota cvik ve svém okolí a několikrát vystoupila svými cvičenci na televizním pořadu. Členky jednoty uspořádaly počátkem prosince předvánoční prodej domácího pečiva jehož výtežek bude použit pro žákovskou vánoční nadílku. Jednota zahájila velmi úspěšný nábor nových členů a zejména cvičební činnost vykazuje podstatné zlepšení oproti loňskému roku. V další části schůze bylo usneseno vyslání oficiálního zástupce okrsku na slavnost Americké Obce Sokolské v únoru 1965 ve Washingtonu u příležitosti vydání zvláštní sokolské známky správou pošt USA na oslavu století sokolské činnosti ve Spojených státech, obnovení úrazového pojištění pro cvičence všech jednot, vypracování kalendáře činnosti na rok 1965, obnovení vydávání věstníku okrsku v angličtině "Canadian Sokol". Ve smyslu stanov Ústředí Čsl. Sokolstva v zahraničí byli do výboru Ústředí Čsl. Sokolstva v zahraničí zvoleni za zástupce okrsku bratři Dr. Karel Jerábek a Karel Pavel, oba z Toronta. Schůze poté jednala podrobně o pozvání Svazu Čsl. sportovců v exilu na sjezd který se bude konat v Torontě v září 1965 ve dnech kdy se mají konat Letní hry Kanadského Sokola v Norandě, o možnosti konání tělocvičné akademie okrsku v Ottavě, o rozpočtu okrsku na rok 1965 a další činnosti. V příštím roce se budou konat Zimní hry se závody v lyžování, bruslení a košťatové v únoru v Montrealu, závody v nářadovém tělocviku v květnu v Torontě a Letní hry se závody v lehké atletice, odbíjené a stolním tenisu v září v Norandě. V závěrečné části schůze bylo usneseno konání V. sletu Kanadského Sokola r. 1967 v Montrealu.

Jednota "Masaryk" - Montreal byla pověřena zadáním místa konání sletu který bude konán v rámci oslav století Kanady a světové výstavy. Slet bude současně sletem Čsl. Sokolstva v zahraničí a sletový výbor bude usťaven na příští schůzi Ústředí která se bude konat v červnu 1965 v Chicagu. Konečným usnesením této úspěšné pracovní schůze Kanadského Sokola bylo stanovení valné hromady okrsku 5. a 6. srpna 1965 v Norandě.

DÍKY DOBRÍ PRÁTELE

Pod mimořádně silným dojmem divadelního představení "Rozmarné zrcadlo", které provedla divadelní skupina "Production studio" v rámci své akce propagace československých autorů v zahraničí a pod záštitou Společnosti pro vědu a umění v neděli dne 29. listopadu 1964 na scéně Masarykova domu v Torontě, obracím se k Vaší redakci se žádostí o laskavé otištění mých nejpříjemnějších diků: Děkuji všem těm, kteří se podíleli jakýmkoliv dílem na úspěchu divadelního představení, jak jsem byl sám jako autor svědkem. Překvapil mě, i když předběžná propagace k představení byla opravdová a úprimná. Proao děkuji nejprve redakci "Našich Hlasů" za obětavé otiskování všech článků a zpráv, které se týkaly mne a představení. Dále děkuji kolegům Jindru Zoderovi, inícátoru a režiséru představení; opět mne překvapil svou schopností, houževnatostí, elánem, svým uměleckým citem a opravdovostí, s jakou nejen přistoupil ke své práci, ale přivedl ji dokonce. Po tak přemnohých představeních nikdy bych si byl nepomyslel, že mě

prology upravené v dialogy budou tak silné.

A jednotliví interpreti? Komu mám dříve děkovat, když všichni byli tak herecky snaživí a společnou práci a snahou dovedli přivést mou parodii k takovému úspěchu? Panu Františku Sobotkovi i za jeho životného inspicenta, nebo panu Josefu Čermákovi za jeho tvrdšího a zároveň bezmocného autora, nebo panu Milanu Crhakovi za jeho domýšlivého herce, nebo kolegovi Jindru Zoderovi za jeho suverénního režiséra, nebo rozkošné a přesvědčivé Miladě Třešňákové za její herečku a Lidušku, nebo paní Marii Gregorové za opravdovou primadonskou herečku?

Prátelé, děkuji vám všem co nej srdečněji za nejpěknější večer, který jste mi jako autoru připravili. Cítil jsem se mezi všemi jako kdy si doma a bylo mi tak mile, jako bych byl seděl v Praze mezi svými. Řehem představení jsem byl jako autor uspokojován, ale i překvapován a dojatý vracel jsem se se svým vědomím v léta, kdy "Rozmarné zrcadlo" prožívalo svou slávu, nadšení i porozumění. A snad Vám všem mohu poděkovat i jménem početného občanstva, které si přišlo na své a

které dovedlo tak spontánně aplausem odměňovat jednotlivé výkony. Víte, starý divadelník jako já, pozná a vyceití upřímný aplauz od toho nastavovaného. A vy můžete být spokojeni.

Torontští přátelé, známí i neznámí, děkuji Vám, bylo mi krásně mezi Vámi, byl jsem svou návštěvou tam posílen a šťasten, jako ne už dlouho před tím. Prosím, přijměte můj nejsrdečnější stisk ruky, a ještě jednou upřímně: děkuji.

Přeji Vám všem nejpěknější vánoční svátky a splnění všech přání do Nového roku.

Jan Snížek

KNIHA SETKÁNÍ

Antonín Kratochvíl

Ve 33 čísle Našich Hlasů (5. IX. 1964) jsme uveřejnili kapitolu "Od mrtvých třicet stříbrných" z knihy Antonína Kratochvíla "Kniha setkání", jejíž první vydání vyšlo v edici "Sklizeň svobodné tvorby" řízené dr. Robertem Vlachem, v dubnu 1962.

Jak se občas v exulantských novinách stává (rozhodně se to stává nám) byla v kapitole z Kratochvilovy knihy přehlédnuta řada chyb a konec kapitoly prostě zmizel. A směla byla úplná, ztratilo se někde i autorovo jméno. Za všech tyto tiskářské přehmaty se dr. Kratochvilovi omlouváme.

Dnes přetiskujeme na jiném místě jinou kapitolu z Kratochvilovy knihy - doufám, že s větším úspěchem. Kratochvilova knížka si zasluhuje rozhodně větší péči. Je to kniha, jak autor sám říká, literárních medailonů, či jak titul naznačuje, setkání.

Vedle krátké skizy o Křistofu Kolumbovi, z níž pro exulanta je zvlášť zajímavý citát z listu údajně Kolumbova "Bože můj, proč pod oblohou plnou hvězd se štihlými palmami musím myslet stále na vzdálený domov, proč musím všude být jen cizincem? Pane, vyslyš modlitbu mou." delší studie o Dostojevském a problému utrpení, a významném florentském spisovateli Giovanni Papi-nim, kniha obsahuje medailony o

Karlu Schulzovi, autoru slavného románu "Kámen a holest", Arne Novákovi, Josefu Pekařovi, Jakubu Demlovi a Jaroslavu Durychovi (kterou dnes přetiskujeme.)

Antonín Kratochvíl hlásící se ke katolické literárně-historické škole, má citlivý vztah ke slovu a úctu k vědecké pravdě. Jeho láska k tradicím a rodné zemi v jejím duchovním pojetí je skoro hmatatelná zvláště v medailonech o Novákovi a Pekařovi, nebo v citátu ze Schulzovy povídky "Prsten královnin": Byla to tvrdá cesta k tomu trůnu a hořká je mi někdy zem česká, jak bych z ní sál žluč a pelyněk. Ale nenalezneš na celém světě krásnější.

Kratochvilova knížka je velmi cenným příspěvkem k exilové literárně historické literatuře.

J. Č.

VEŠKERÉ OPRAVY
cheaterfieldů a čalouněného
nábytku provede Vám

PAVEL ČERNÝ
ROZPOČTY ZDARMA

Volejte po 5 hod. večer
537-5592

Ak chcete kúpiť lebo predat
nehnutelnosti v Toronte
obratte sa na

MICHAEL J. VLČKO,
Realtor

1 Sorauren Ave. pri Queen W.
Telefón 533-2288

Člen

"Toronto Real Estate Board"

LETADLEM
PRAHA - TORONTO

(pro vystěhovalce)

\$ 259.90

AIR & OCEAN

TRAVEL CENTRE LTD.

1 ADELAIDE ST. E.,
(roh Yonge St.)

TORONTO

EM 3-8888 (4 linky)

KAREL BUZEK,

Notář.

NOVĚ OTEVŘEN

KRAJANSKÝ OBCHOD

**AUGUSTA MEAT
AND FOOD MARKET**

444 QUEEN STREET W.

TORONTO

TELEFON : 364-7565

Výsek všeho druhu masa první
jakosti. Starokrajová výroba praž-
ských uzenin. Moravské uzené.
Slovenské a moravské klobásky.
Výborné domácí jaterničky.
Naše specialita: pražské párky a
taliánky.

ZBOŽÍ DOVEZEME VAM

DO DOMU ZDARMA

Joe Vlasák, jun. vedoucí.

YAROSLAV HUEBER

ADVOKÁT a NOTAR

347 BAY STREET

Suite 210

Toronto 1

Tels.: EMpire 8-5536 - 927-1196

SPRÁVCE BUDOVY

s naturálním bytem (3 místnosti)
platem a provizi hledá
organizace.

TELEFON LE 5-7350

— 6-7 večer —

OD 1 ZÁŘÍ 1964

**KAMPELIČKA SNÍŽILA ÚROKY 7 OSOBNÍCH
ZÁPŮJČEK**

\$1,000.00 NA 12 MĚSÍČNÍCH SPLÁTEK

za \$ 52.00

740 SPADINA AVE.
TORONTO 4, ONT.
TEL 925 - 0557

Pondělí od 7—9 večer
Sobota od 10 hod. dopol.
Středa od 7—9 večer
do 1 hod. dopol.

Připravujete se na cestu kamkoliv, nebo plánujete pozvat své
drahé z Československa ?

LETADLEM MIAMI pouze \$154.00

" MEXICO " \$199.00

Zavolejte neb navštivte Mrs. L. VESELY

VESELY & GREBEN
TRAVEL AGENCY

360 Bathurst St.
Toronto 2B
Tel. EM. 3 - 4366